

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

8 februari 2000

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van artikel 232 van het
Burgerlijk Wetboek en van artikel 1270bis
van het Gerechtelijk Wetboek met
betrekking tot echtscheiding
op grond van feitelijke scheiding**

AMENDEMENTEN

Nr. 8 VAN DE HEER **COVELIERS**

Opschrift

**In het opschrift, de woorden «artikel 232» vervan-
gen door de woorden «de artikelen 232 en 306».**

VERANTWOORDING

Het opschrift van het wetsvoorstel dient te worden aange-
past aan de veranderde inhoud.

Nr. 9 VAN DE HEER **COVELIERS**

Art. 2ter (nieuw)

Een artikel 2ter invoegen, luidend als volgt :

Voorgaande documenten :

Doc 50 **094/ (1999 B.Z.)** :

001 : Wetsvoorstel van de heer Erdman.

002 tot 005 : Amendementen.

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

8 février 2000

PROPOSITION DE LOI

**modifiant l'article 232 du Code civil
et l'article 1270bis du Code judiciaire,
en ce qui concerne le divorce pour
cause de séparation de fait**

AMENDEMENTS

N° 8 DE M. **COVELIERS**

Intitulé

**Dans l'intitulé, remplacer les mots « l'article 232 »
par les mots « les articles 232 et 306 ».**

JUSTIFICATION

Il convient d'adapter l'intitulé de la proposition de loi à l'ajout
proposé par la voie d'un autre amendement.

N° 9 DE M. **COVELIERS**

Art. 2ter (nouveau)

Insérer un article 2ter, libellé comme suit :

Documents précédents :

Doc 50 **094/ (1999 S.E.)** :

001 : Proposition de loi de M. Erdman.

002 à 005 : Amendements.

«Art. 2ter. — Artikel 306 van hetzelfde Wetboek wordt vervangen door de volgende bepaling.

«Art. 306. — Voor de toepassing van de artikelen 299, 300 en 301, kan de rechtbank beslissen dat één van de echtgenoten wordt geacht diegene te zijn tegen wie de echtscheiding wordt uitgesproken, indien de ene echtgenoot het bewijs levert dat de feitelijke scheiding te wijten is aan de fouten en tekortkomingen van de andere echtgenoot.».

VERANTWOORDING

Het afschaffen van het *vermoeden van schuld* in hoofde van de partij die de echtscheiding op grond van feitelijke scheiding vraagt betekent niet dat iedere mogelijkheid voor het aanwijzen van een schuldige partij moet worden uitgesloten temeer daar de vraag naar wie alimentatieplichtig zal zijn er aan verbonden is.

Als één van de partijen het bewijs aanbrengt dat de andere partij aan de oorzaak ligt van de feitelijke scheiding, dan kan de echtscheiding nog altijd worden uitgesproken tegen deze laatste.

Neemt geen van de partijen daartoe het initiatief, dan komt men *de facto* tot een schuldloze echtscheiding. De partijen kunnen er dan ook voor opteren geen schuldige aan te wijzen voor het mislukken van hun huwelijk in alle gevallen waarin de partijen terug economische zelfstandigheid hebben opgebouwd (na 2 jaar).

Hugo COVELIERS (VLD)

« Art. 2ter. — L'article 306 du même Code est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 306. — Pour l'application des articles 299, 300 et 301, le tribunal peut décider que l'un des époux est considéré comme l'époux contre qui le divorce est prononcé, si l'un des époux apporte la preuve que la séparation de fait est imputable aux fautes et manquements de l'autre époux. ».

JUSTIFICATION

L'abolition de la *présomption de la faute* dans le chef de la partie qui demande le divorce pour cause de séparation de fait n'implique pas qu'il faut supprimer toute possibilité de désigner une partie fautive, d'autant que la désignation de la partie tenue de verser une pension alimentaire est liée à cette notion de faute.

Si l'un des époux apporte la preuve que l'autre époux est à l'origine de la séparation de fait, le divorce pourra toujours être prononcé contre ce dernier.

Si aucun des époux ne prend l'initiative d'apporter une telle preuve, les parties s'achemineront *de facto* vers un divorce sans faute. Dans tous les cas où les époux sont redevenus autonomes sur le plan économique (après deux ans), ils peuvent choisir de ne pas désigner de responsable de l'échec de leur mariage.